

Hádejž, křesťane, jak tu spravedlnosti se dovolati, když ten, kterýž jest strana pohnaná, ten za soudce nám se vystavuje a jiného nad sebou trpěti ani k rozeznání Písma svatého státi nechce? Což tu spravíme? Jisté, jisté, toto jest důvod, že Anti-
kristem jest papež, vypínající se nade všecko. Myť od Boha ne-
pustíme a Písma svatého se držíce, jeho výpovědmi spravovati
se budeme. Nechce-li papež na tom přestati, nemáme kam ape-
lovati, než k stolici soudné Kristově; tam odpovídati nám bude
ten člověk hřícha.

4. O poctě boží

10

Písmo a Patres učí, že samému jedinému Bohu stvořiteli kla-
něti a modliti se sluší, a žádnému stvoření. Deut. 13; Mat. 4,
10. Athanasius: Svati nikdá žádného stvoření sobě ku pomoci
H 56 nevzývají. Cyrillus Alexandrinus: | Tent' jest pravdy se přid-
žející, kdož ne stvoření, ale Stvořitele ctí a jemu slouží. Naši pak
papeženci anjely, svatě, Marii, Petra, Pavla, Valentina etc.
vzývají a k nim volají, jakž všechněm známé. Kde medle v sta-
rém katolickém učení, totiž v Písmích neb Patribus, jaký toho
základ?

5. O obrazích

20

Obrazy k náboženství dělati staré učení božské tuze zapovídá
pod zlořečenstvím. 2 Moj. 20, 4; 5 Moj. 27, 15 a jinde často.
A Jeremiáš 10, 8. praví: Že spolka všickni zhlupěli a blázni jsou
(kdož obrazy sobě dělají); nebo z dřeva se učiti jest pouhá már-
nost. Podobně Abakuk 2, 18. mluví, že rytina a slitina jsou
učitelé lži.

Patres, Lactantius, Liber institutionum cap. 3: Nic nemá
ctěno býti, což smrtedlnýma očima spatřino býti může; nebo
jistá věc, že i samo smrtedlné jest. Tentýž v kap. 8: Neslušná
věc jest a hned převrácená, aby obraz člověka od obrazu božího
ctěn byl. Tentýž v kap. 19: Není pochybné, že žádného nábo-

1 křesťane *H a ost.*] milý křesťane *D*2 za soudce... se vystavuje *H, V, D, B*] za soudce... se postavuje *T, S*3 nad sebou trpěti ani k rozeznání Písma svatého státi nechce? *H a ost.*] nad sebou trpěti nechce, ani k rozeznání Písma svatého. *D*9 člověk hřícha. *H a ost.*] člověk hřícha, nad Boha a jeho slovo se vypínající. *D*14 Tent' *H a ost.*] vynech. v *D*15 Naši pak papeženci *H, V, T, S a B pod.*] Nynější jak papeženci *D*16 Pavla, Valentina etc. vzývají *H, V, T, S*] Pavla, Jakuba, Valentýna etc. vzývají *B, Petra, Valentýna a všechny svatě vzývají D*18 jaký toho základ? *H, V, D, B*] toho co najdete *T, S*29 že i samo smrtedlné jest. Tentýž v kap. 8: Neslušná věc jest *H a ost.*] vynech. ve *V*

4 duvod — 17 medlé — 20 muže

14 Cyrillus Alexandrinus] Cyrill. Alex. *H* — 22 5 Moj. 27,15] 5. Moj. 27,14 *H* — 23 Jeremiáš] Gere *H* (též s. 63, ř. 11) — 27 institutionum] inst. *H*

ženství není, kdekoli obraz a podobizna jest. Augustýn, Epistola 109: Žádný obraz boží ctěn býti nemá, leč ten, kterýž jest totéž, co on sám (totiž leč obraz boží podstatný, jenž jest Syn jeho).

- 5 Co nad to starodavní učení patrnějšího? A hle noví katolici nové nám o té věci smysly přinášejí: že totiž obrazové křesťanum jsou věc užitečná, protože lejkum a lidu prostému místo knih býti mohou. A kdož by pry jinak učil, ten proklatý býti má, praví concilii Tridentini sessio 9. To hle smělost nových
10 katoliku, že ani Boha proklínáním svým nevymínili, kterýž obrazy márností býti pověděl. Jer. 10. Ale toť jest starý zvyk a staré umění církve římské rouhání vynášeti, nebo na to velmi jest ta církev bohatá a hned jest máté smilstva a rouhání.

6. O prostředníku mezi Bohem a lidmi

- 15 Staré božské katolické učení jediného prostředníka býti praví, N. skrze něhož se | k trůnu milosti přistupuje, t. Ježíše Krista; H 57
1 Tim. 2, 5; 1 Jan 2, 1; Jan 14, 6, kdež světle sám Kristus mluví: Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. Podobně i Patres všickni učí.
20 Kdež se tedy nabralo jiných prostředníku, kterýchž papeženci užívají? Zjevně píší, že Maria a jiní svatí přimlouvají se za nás v nebi; a užívají vubec k zmámení sprostných podoběnství: jakož pry před krále neb pána někdo jíti maje, nejprve se opovídá skrze služebníky a přístup sobě jedná, tak tuto.
25 Ale staré učení praví: Ne tak tuto. Stvoření k Stvořiteli přímo má přístup, protože ho má u sebe a v sobě a vukol sebe; ježto svatí ti v nebi na tisíce tisíců míl odtud jsou vzdáleni. „Vzývej mne“, dí Buh, „a já tebe uslyším“, Žalm 50. A Kristus řekl: Já s vámi jsem až do skonání. A neřekl: Petr neb Maria bude
30 s vámi, povězte jim, když čeho potřeba bude. Ó blázni, že toho, jehož milosrdenství jest nade všecky, opobíháte a v lidech lítostivějšího nežli v Bohu srdce hledáte! Ó blázni, že kohož máte ku pomoci blízko, na toho zapomínáte, a na nepřítomné voláte! Tak hle to nové katolictví svou moudrostí již i Pána Boha nám
35 předělává a jinak o něm, nežli jest, smýšleti velí. Nevidíš-liž, člověče, rozdílů mezi starou pravdou a novými bludy?

11 starý *H a ost.*] vynech. v *T, S*

21 píší *H, V, D, T a S pod.*] učí a píší *B*

22 užívají. . . k zmámení *H, V, B a S pod.*] užívají. . . k mámení *D*, užívají. . . k znamení *T*

23 nejprve se odpovídá *H*] nejprve se opovídá *V, D, B, T, S*

27 odtud *H a ost.*] vynech. v *S*

16 k trůnu

1 Augustýn] Aug. *H* (též s. 66, ř. 9 a s. 67, ř. 19) — 1 Epistola] Ep. *H* — 23 opovídá] odpowjda *H* — 26 protože] proto *H* — 27 vzdálen?] wzalenj *H*

30 že toho. . . opobíháte *H, V, D, T*] že toho. . . pobíháte *B*, že toho. . . opomijíte *S*

33 na nepřítomné voláte *H a ost.*] k nepřítomným, kteří sami milostí boží potřebují, voláte *S*

36 a novými bludy? *H a ost.*] a novými bludy církve římské *D*

Zázrakové
Antikristovi

Antikrist s svými holomky měl divy a zázraky činiti, avšak podvodné. Mat. 24: Povstanou mnozí Kristové a falešní proroci a činiti budou divy veliké a zázraky tak, aby v blud uvedli, by 5 možné bylo, také i vyvolené. A 2 Tes. 2: Toho nešlechtníka příští bude podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými a se všelikým podvodem nepravosti, v těch, jenž hynou; protože lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. A protož pošle jim Buh mocné dílo podvodu, aby věřili lži. Ítem Zjev. 10 13, 13: A činí divy veliké, takže i ohni rozkazuje sstupovati z nebe před obličejem lidským.

Divové
v papežstvu

A co obecnějšího v papežské | církvi jako vypravovati o divých a zázracích? Mnoho jezuité povídají o zázracích, kteréž provodí in Japonia na Novém světě; nemálo také, kteříž do 15 Častochova chodí, rozprávějí o obrazu Panny Marie, že se někdy směje, někdy plače, někdy hlavou kýve etc. Často také slycháváme, že ďábly vyhánějí. A legendy jejich plné jsou historií o divých a zázracích. Takže oni tím evanjelikum herštují, a že jejich církev pravá katolická jest, dovodí. Ale, ó všemohoucí 20 Bože, budiž tobě chvála, že jsi nám předoznámil, že Antikristu příchod bude v zázracích lživých. Lživé zajisté jsou na větším díle věci ty, kteréž vypravují. Nebo jestližeť na Novém světě takové hrozné divy činí, všelijaké nemoci hojí, mrtvé křísí a co více: proč toho zde nečiní? Zvlášť poněvadž na ty své divy tak 25 pilně nám ukazují. Necht to zde činí, a přemohou tvrdost kacířů, aby jim museli věřiti. Ale obyčejně bývá v podezření, že lže, kdož na svědky, jichž se dovolati nelze, se odvolává. Naučili se tuším latince: Mentiri qui vult, longe testes faciat. Ale nechť vědí, že my máme jinou latinku: Hic Rhodus, hic salta! Ať byť 30 i v pravdě nětco toho od nich se dalo a ďábel k jejich zaklínání někdy z lidí vycházel, protoť předece nám v paměti býti musí, co Kristus řekl: Přijdou falešní proroci a činiti budou divy, aby uvedli v blud i vyvolené. Neboť jistě ti zázrakové nejinam směřují, než aby čehož Písmo dovesti nemohou, v tom podvodnými 35 zázraky svými lidi zmámili a k věření lžem přivedli.

NB.

Bystrá historie

Příkladem může býti jedna historie, kterouž nám jezuitové o svém patru Kanyziuvi (tom, jehož Katechismus, i v našem jazyku vydaný, všecněm znám jest) vypravují. Kterak v městečku Etingu děvčečka ďáblem posedlá k němu do kaply blahoslavené Panny přivedená byla a on s svými pomocníky litaní 40

11 Povstanou (T, S: Nastanou) mnozí Kristové H, D, T, S] Povstanou falešní Kristové B

12 A co obecnějšího H, D, B] A co obyčejnějšího T, S

16 rozprávějí o obrazu H, D, B] vypravují o obrazu T, S

13 Jezuité — 14 nemálo — 36 muže — 36 nam

17 A legendy jejich plné jsou H, B, T, S] Ale jedny plné jsou D

39 blahoslavené Panny H, T, S blahoslavené Panny Marie B] vynech. v D

40 litaní H, D, B] vynech. v T, S

nad ní zpívaje, vzýval milosrdenství Boha Otce, Syna a Ducha svatého, načež pry ďábel nic nedbal. Ale jakž vzývati počal Marii Lauretánskou, hned ďábel v té děvečce se nepokojiti a vztěkati počal. Což spatřiv pater Canisius, pochytil tu ležící dřevěný obraz Marie a vstavil nad hlavu děvečky, z níž ďábel hlasem zavolal: „Ach ženo, co mne šlapáš a potíráš hlavu mou?“ (na Marii totiž obraceje, což o Kristu Buh Otec pověděl, 1 Moj. 3). Vyjítí tedy již maje ďábel, uloženo sobě měl od patera toho, aby místo pokuty skrze usta té posedlé přeříkal Otčenáš a Zdravas Maria. Což strojiv se činiti a klekaje, řekl s vzdýcháním: „Ó kterak někteří lidé svatých vzývati nechtí, ježto hle my ďáblové z přinucení to činiti musíme!“ A přeříkav nábožně Otčenáš a Zdravas Maria, tím pry zavřel modlitbu svou ďábel: „Ó Maria blahoslavená, budiž tvé milosrdenství nade všemi těmi, kteříž přicházejí do této tvé kaply; a modl se za ně.“ A tak smradu po sobě zanechav, vyšel. Toto píše Martinus Isengrinus jezuita. Ach Bože, není-liž toto dílo podvodu, aby kteříž neuvěřili pravdě slova tvého, o tvé poctě nás vyučujícího, lžem a svodum věřili a od tebe, Boha živého, odvozování byli?

20

20

A to až potud o činech Antikristových. Nezatajil i toho Buh před námi, jaký prospěch v svém zlém díle míti měl. A nejprve předpovědino jest, že veřejně všickní po něm postoupiti měli, takže nikdá žádná kacířská sekta tak se neměla zmoci jako Antikristova rota, o čemž v Zjev. 17 napsáno: že všecka země za šelmou šla. A anjel k Janovi řekl: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí, jsouť lidé a zástupové a národové a jazykové. Patrnéť jest i to, že papež po sobě všecken takměř svět má, aniž kdy která sekta tak široce mezi všecky národy a jazyky se rozlila jako tato.

Antikristovo štěstí

30

21

Zatím mělo se Antikristu tak dařiti, že králové země vlastní svá království a moc jemu dáti měli. Zjev. 17, v. 13 a 17. Papežovi (jakž on sám praví) císař Konstantýn vlastní svá království, vlaskou totiž zemi, daroval a jemu hned z hnízda monarchie vysedl, totiž z Říma. Jiní králové pilně také moci své papeži

Antikristu králové se poddali

1 vzýval *H, B, T, S*] vyznával *D*
 10 klekaje *H, D, B, S*] klekaje na kolena *T*
 12 nábožně *H, D, B, S*] *vynech. v T*
 29 mezi všecky národy a jazyky se rozlila jako tato *H, D a B pod.]* mezi všecky národy se

rozlila a všecky jazyky naplnila jako tato *T, S*
 35 z hnízda *H, D, B*] z místa *T, S*
 36 pilně také moci *H, D*] také plně moci *B, T, S*

propoučují, s nim punty divné strojí, a jakž anděl mluví, s nim jednu radu mají.

22

Antikrist mámiti
měl svět

I to o Antikristu předpovědíno, že zmámiti měl lidi bludy
5 svými, aby slepě i s svou škodou za ním šli, a šálení od něho
jsouce, svodu vyrozuměti nemohli. Což těmito slovy Zjev. 17
napsáno: I zpili se vínem smilství nevěstky obyvatele země.

Papež opojil
národy, nebo:
1. Vyňal jim
z mysli péči
o spasení

Zpilit se vpravdě a zblázniti papeži dali obyvatele země!
A toho opojení zdalíž při nich nejsou patrní důvodové? A předně
10 tento, že dopustili sobě vzíti užívání rozumu, aby o věci spasení
žádného soudu činiti nechtěli, než papeži toliko a kněžím všeho
se dověřující a všechny jiné za kaciřstvo majíce, slepě na svém
stáli. Takže ani Písem nečtou, ani na ně mnoho dbají, ani vy-
slechnouti druhé strany a vyrozuměti její při nechtějí, ani aby
15 svým vlastním věcem z gruntu vyrozuměli, o to péče | mají: H 149
než jako lidé zpili uvnitř jsou s svými věcmi tak, jakž ti svud-
cové tomu je učí, aby jen věřili a na církev se spustili, nic ne-
hloubající dále. Ježto poněvadž, ó lidé, veliká jest věc duše
(o níž že činiti jest při náboženství, všickni rozumíme), jistě,
20 jistě nebezpečno jest na jiné spoléhati, byť pak anděl z nebe býti
se zdál, než samému každému v tom opatřiti se potřebí a ze
všech v světě věcí nejlíp sobě toto ujistiti, jsi-li na té cestě,
kteráž by tě jistotně dobře vedla, čili nic. Víš-li sám, co věříš,
aneb co a proč věřiti máš? Boha-li, či dábla posloucháš? Protož
25 mašlakem Antikristovým zpili jsou, kdožkoli péči o nábožen-
ství, a tak o spasení své jiným poroučejíce, sami toho zanedbá-
vají.

2. Zžírání lidí

Druhý omámení důvod jest ten, že se lidé tak hubiti a zžírati
dají svudcum těm. Nebo nic nejsou než vepřové tučných krmíku
30 hledající, aneb ať podle Písma mluvím, kobylky, kamkoli se
usadí, bez milosti všecko zžírající: takže mnohé i urozené a bo-
haté panstvo tak vysávají, až příčinou jich na chudobu přichá-
zejí někteří. Příkladu chce-li kdo, netřeba pro ně do Indie se
plaviti. Plnít se na nich, což skrze Ezech. 34 Pán Buh mluví:

1 s ním H, B, T, S] *vynech. v D*

8 Zpilit se vpravdě...obyvatele země! H, B,
T, S] *vynech. v D*

— Zpilit se vpravdě H, T, S] Zpilit se právě B
— obyvatele země H, D, B] všickni (S: všichni)
obyvatele země T, S

10 vzíti užívání rozumu H, D, B] vzývati vzý-
vání rozumu T, užití vzývání rozumu S

13 nečtou H, D, B, S] mnoho nečtou T

15 o to péče mají H, D, T] o to péče nemají B, S

17 se spustili H, D, B, S] se spolehli T

28 omámení důvod H, D, T, S] o zmámení
důvod B

29 nic H, B, S nic jiného T] *vynech. v D*

30 kobylky, kamkoli se usadí H, D, T, S] ko-
bylky, kteréž kdekoli se usadí B

33 do Indie se plaviti H, D, T] do Indie se
jezditi T, S

11m. péči — 9 Duwodové — 28 Duwod

6 vyrozuměti nemohli] v H *opraveno*

Tuk jírají, vlnou se odívají, co tučného, zabíjejí, a stáda nepasou. Zmámený pak svět předce ty vlky za pastýře má. S. Pavel to Korintským odrhal, že zdadouc se sobě moudří býti, čistě hloupě falešným prorokum holiti se a zžírati statek svůj dali, 2 Kór. 11, v. 19; ale více jest toho tuto.

Třetí důvod omámení, že se dali lidé namluviti, aby ve mši a kejklování kněžském odpuštění hříchuv hledali a na tom divadle službu boží založice, věřili, že mši slyšeti potřebnější jest věc křesťanu nežli slyšeti kázání božího slova. Ježto svatí boží všecko nejsladší potěšení své v slovu božím býti vyznávali. 10 Žalm 119. Ó zmámen jsi, světě, zmámen!

Nadto, zbláznění a pomnutí s smyslem znamení jest, že když někdy někteří odpustku na papíře napsaných, pečeti papežskou stvrzených a rukou jeho neb vikaře některého podepsaných dostávají, nejinak sobě počínají, než jako by příměří měli s smrtí 15 a s peklem srozumění a jako by již ani Buh nebe před nimi zavřítí nemohl.

K tomu dověřovati se kříži, páteřum, hromničným svíčkám, agnum dei etc. Tím dábla a neštěstí všelijaké chtějí zaháněti, zdaž bláznovství pouhé není? Nebojít se dábel kříže, než bojí 20 se ukřižovaného, jehož ochrany ne chřestáním páteřu, ale srdečnou modlitbou dosahujeme: svíce slova božího také jest, kterouž se | dábel odhání, a Beránek boží pravý, z Marie Panny narozený, ne ten od papeže z vosku zlípaný, svatosti dárcím a obhájcím jest. A hle, zmámení křesťané, nechajíc pravdy, 25 v těch zevnitřních chřestačkách a hříčkách naději a bezpečnost skládají! Zpili se jistě lidé vínem smilstva nevěstky.

Dají se mámiti a smích z sebe Antikristu dělají i ukazováním sobě lecjakých kostí neb šat a za reliquias sanctorum (to jest pozostalosti svatých lidí) toho vyhlášováním. Tuto ukazují leb 30 svatého Lukáše, jinde prst Marka svatého, opět mléko Panny Marie; opět plénky, jimiž obvinut byl v jeslech Kristus; opět nohavice Jozefovy (v Achu pry je mají); opět třevíce svatého Ondřeje; dřevo z kříže Kristova, o kterémž Erasmus praví, že ho tak mnoho na rozdílných místech ukazují, že by na tři lodí 35

5
3. Namluví je,
k čemu chce

Odpustky

Ceremonie

Reliquiae
sanctorum

2 vlky *H, D, B, S*] vynech. v *T*

3 zdadouc se *H, D, B*] zdajíce se *T, S*

4 holiti se a zžírati statek svůj dali *H, D a B*
pod.] zžírati se dali *T, S*

7 na tom divadle *H, B, T, S*] na tom ničemném
divadle *D*

12 zbláznění *H, D, B*] zmámení *T, S*

13 odpustku *H, D, B, T*] vynech. v *S*

16 Buh nebe před nimi zavřítí nemohl *H, D, B*] Buh na nebi jsa, nebe před ním zavřítí nemohl *T, S*

25 a obhájcím *H, D, T, S*] vynech. v *B*

26 chřestačkách a *H, D, B, T*] vynech. v *S*

— bezpečnost skládají *H, B, S a D* pod.] bezpečnost zakládají *T*

27 lidé *H, D, T, S*] zpili lidé *B*

— nevěstky *H, B, T, S*] nevěstky babylonské *D*

30 leb svatého Lukáše *H, D, T, S*] tělo svatého Lukáše *B*

31 jinde *H, D, B*] tuto *T, S*

— opět *H, D, B, T*] vynech. v *S*

32 obvinut byl v jeslech Kristus *H, B a D* pod.] Pán obvinut byl *T, S* pod.

35 na rozdílných místech *H, D, T, S*] vynech. v *B*

(totiž na některé sto vozu) pobrati jeho lze nebylo. Takové věci oni lidem ukazují, líbatí káží, před tím i klaněti dopouštějí. Ježto, živ jest Hospodin, že všecko to šalba jest: tak brzy huáty ty a leby bezbožných lidí jako svatých býti mohou. Nebo kdož z nich medle na těch místech tehdáž byl a ty věci sbíral, aneb kdo z přítomných tehdáž živých lidí na to mysliti uměl, aby čas měl přijíti, v němž by k takovému šantroctví ty věci se hodily? A k čemu jsou medle ty věci? Památka etností a skutku svatých božích požehnaná jest a následování jich blahoslavené lidi činí. Ale reliquiae takové nic nejsou než irritamenta idololatriae, nástraha k modlařství. A hle svět opilý a zmámený cká na to, chvátá po tom, líbá, ctí, tím se kojí.

Všickni papeženci jsou co zpílí a zmámení

Sumou, následovníku Antikristových způsob ve všem jest jako lidí opilých, klátí se a motají sem tam, jednak se toho chytají, jednak onoho. A trvá to při některých do smrti, že v zmámení svém bezpečně chodí: než při smrti vyrážejí se z toho a prohlédati počínajíce, poznávají, jaký způsob jejich byl, a s žalostí a naříkáním z světa jdou. Jiní pak i odcházejí z světa v omámení svém, když za sebe neb mšiti poroučejí, neb do mníšských kápí se oblékati etc. A tuť jest dvojnásobní zmámení. Prve ďábel na smích mníchum bláznivé habity vymyslíl: tuto z bláznivého habitu svátost dělá, tuším, to obmýšleje, aby se nezmýlíl, které do očístce bráti má. Ó lidé zmámení, co činíte? Nepřichází ďábel pro kápí, než člověka hledá; aniž tělo z hrobu odnáší, kteréž ty do svatosti obalovati se zdáš, ale stojí | o duši: tu ty oblec v roucho zásluhy Kristovy, to buď tvá kápě, tak se dobře opatříš. Opojil tedy papež vínem bludu svých a zmámil obyvatele země. Ty, Pane Bože náš, učíš s nimi milosrdenství své, dej

II 151

- 2 káží *H, D, B]* vynech. v *T, S*
 — před tím i klaněti dopouštějí *H a D, B pod.]* před nimi padati dopouštějí (*S:* poroučejí a dopouštějí) *T, S*
 3 všecko to šalba jest *H, B pod. T, S]* všecko to, což připomenuto, šalba jest *D*
 4 a leby *H, D, B]* vynech. v *T, S*
 5 z nich medle...tehdaž byl *H, D, T, S]* vynech. v *B*
 — tehdaž *H, D, B]* vynech. v *T, S*
 — a ty věci sbíral *H, D a B, S pod.]* a z nich ty věci vybíral *T*
 6 živých *H, D, B]* vynech. v *T, S*
 7 se hodily? *H, D, B, S]* se hoditi mohly *T*
 8 Památka etností a skutku svatých božích požehnaná jest *H, B a T, S pod.]* Památka a etností svatých božích lidí požehnaná jest *D*
 11 cká na to, chvátá po tom *H, D]* na to chvátá, po tom dychtí *B, čeká na to, chvátá po tom T, S*
 18 z světa jdou. Jiní pak i odcházejí z světa
 13 způsob — 17 způsob — 25 do svatosti
 4 kdož] v *H opraveno z když*

- v omámení svém *H, D, T, S]* z světa odcházejí. Jiní pak umírají v omámení tom svém *B*
 19 když za sebe neb mšiti poroučejí, neb do mníšských kápí se oblékati etc. (*B:* se oblékati dají, *T, S:* obléčeti dají) *H, B, T, S pod.]* když sebe neb za sebe mšiti poroučejí, mluvě o sobě, živi jsa, že se po smrti do očístce dostati musejí. Protož i mníšských kápí se obléčeti poroučejí etc. *D*
 20 dvojnásobní zmámení *H, B]* dvojnásobní znamení *D, T, S*
 22 svátost dělá *H, D, T, S]* svátost učinil *B*
 25 obalovati se zdáš *H, D, B]* obalovati dáš *T, S*
 26 tak se dobře opatříš *H, B, T, S]* tak se dobře, ó milá duše, opatříš *D*
 27 Opojil tedy papež vínem bludu svých a zmámil obyvatele země. *H, T,* Opojil tedy a zmámil papež bludů svých obyvatele země. *D,* Opojil tedy papež a zmámil jedem bludů svých obyvatele země. *B]* vynech. v *S*
 28 s nimi *H, D, B, S]* s námi *T*

jim vystřízvěti z vína ohavností Antikristových, aby přišli k jasnému osvětlení a známosti pravdy tvé.

23

Antikrist měl posledních času světa vyjeven býti a království jeho kázáním evanjelium svatého k zemdlení přijíti: ale plně bludové ti vykořenění teprv slavným příchodem Kristovým býti mají. A zdaž těchto posledních věku papežovi svodové, jimiž prve bezpečně svět oklamával, vyjevení nejsou? Zdali království jeho zemdleno není, když mnohá města, krajiny a království světa jej opustily? Aníž bojováno proti němu mečem a válkou, než slovem božím toliko, kteréž proti němu kázati se začalo. Jistě, jakož nebylo lidské dílo, když skrze dvanácte rybářů svět od modlářství odvrácen a ku poslušenství víry přiveden: tak lidské dílo není, že skrze Viklefa, Husa, Lutera etc. papežovo království tak zemdleno a zouženo jest. Kteréž však Antikristovo království a dílo podvodův, věříme podle Písem, že tehdaž teprv dokonalé skončení vezme, když Syn boží přijde, napraví všechny věci. Jemuž samému chvála nyní i na věky.

A toť jsou, křesťané milí, znamení ta, kterýmiž nám Antikrista vypsal a vymaloval Pán Buh náš: i s ukázáním, na kom ta předpovídání k splnění přišla a přicházejí. Toto naposledy po-

Vyjevení
5 Antikrista

- 1 aby přišli... známosti pravdy tvé. *H, B, T, S*] aby již aspoň nyní, když došel termín panování Antikrista přišli oni i s pohany k jasnému osvětlení a známosti pravdy a čistého náboženství tvého, amen i amen. *D*
- 5 kázáním evanjelium svatého *H, D, B, S*] kázáním slova božího a evanjelium svatého *T* ale plně bludové...zemdleno není *H, B, T, S pod.]* a plně bludové jeho i vyjevení i vykořenění, moci vrchnosti a králů země mají vyvrácení byti a budou podle Zjev. 17, v. 17., aby dotud království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova boží. A zdalíž království jeho i k zemdlení nepřichází. *D*
- 7 posledních věku *H, D, B*] posledních časů *T, S*
- 8 království jeho...krajiny a *H, T, S pod.]* vynech. v *B*
- 9 města, krajiny a království světa *H, D, S*] království, města, krajiny a panství světa *T*
- království světa...proti němu mečem a válkou *H, B, T, S*] království jej opustily, opouštějí a opustí do konce, a to ne (mečem a válkou) *D*
- 11 toliko, kteréž proti němu kázati se začalo *H, B, T, S*] vynech. v *D*
- 4 Kralowstwij — 11 Walkau
- 4 posledních času] w posledních času *H* — 16 nad Antikristovo připsáno v *H* cizí pozdější rukou to
- 13 odvrácen *H, B, T, S pod.]* odveden *D*
- 14 dílo není *H, B, T, S*] dílo není a nebylo, když *D*
- skrze Viklefa, Husa...nyní i na věky. *H, B, T, S*] skrze Viclefa, místra Jana Husa, Martina Lutera papežské království zemdleno jest a dokonale padne; padne Antikrist, ten Babylon, když čas, a půl nečit. Bohem uloženo vyjde, kdež budou viděti, užasne všechny končiny Boha našeho a spasení budou všickni národové, z židů i z pohanů, zpívaje s radostí. Chvaltež Hospodina všickni národové a velebtež ho spolu všickni lidé, neboť rozšířena jest nad námi milost a pravda jeho, jenž zůstává na věky věkův amen; amen. *D*
- 15 království tak zemdleno...království a dílo podvodův *H, T, S*] království a dílo podvodů se rušiti začalo než samého Boha, protož *B*
- 20 a vymaloval *H a ost.]* vynech. v *D*
- i s ukázáním, na kom ta předpovídání k splnění přišla a přicházejí *H a ost.]* že na něm znamení ta k splnění přišla a že přijde i zkažení jeho. *D*
- 21 k splnění *H, V, T, S*] k splnění zjevnému *B*